
rati dovoljan prostor za postavljanje zubnih usadaka i u konačnici mora osigurati, kroz vrijeme retencije, stabilnost rezultata. Prikazat ćemo na nekoliko primjera uspješnost interdisciplinarnoga pristupa rješavanja bezubosti.

Interdisciplinary Approach to Solving Edentulousness

Jokić D., Macan D., Zagreb

University Hospital "Dubrava"
Av. G. Šuška 6, 10000 Zagreb

In their everyday work dentists, orthodontists, oral surgeons and prosthodontists solve the problem of edentulousness/edentia. The premature loss of teeth inevitably leads to changes which are clearly seen on the face, particularly the shape and size of the upper and lower jaws. Intermaxillary disharmony, arising as a result of the loss of teeth, causes great problems to the patient, both aesthetic and functional, and also to the physician who attempts to rehabilitate the patient. Orthodontic treatment successfully solves numerous malocclusions. Surgical treatment can solve a large number of dentofacial deformities. Prosthetic rehabilitation in the majority of cases functionally and aesthetically satisfies the needs of the patient. However, a combination of orthodontic and surgical treatment, and prosthetic rehabilitation not only ensures stable intermaxillary relations but also the appropriate appearance of the patient. Orthodontic treatment must precede surgical treatment, in order to solve dental compensation and to ensure sufficient space for placement of dental implants and finally it must ensure, through a period of retention, stability of the result. We will show several examples of successful interdisciplinary approach to solving edentulousness.

Komplikacije i neuspjesi u dentalnoj implantologiji

I. Filipović Zore, D. Katanec, M. Sušić, Jo. Grgurević, Zagreb

Zavod za oralnu kirurgiju Stomatološkog fakulteta, Gundulićeva 5, 10000 Zagreb.

Sve češća i veća uporaba zubnih usadaka u svakodnevnoj stomatološkoj praksi, ali i sustavno i dokumentirano višegodišnje praćenje pacijenata s ugrađenim i protetski opskrbljenim zubnim usadcima, dovodi i do sve češćeg susretanja terapeuta s različitim vrstama komplikacija, ali i neuspjeha. Premda komplikacije i neuspjeh nisu inačice, one su u dentalnoj implantologiji usko povezane, ali nije nužno da svaka komplikacija vodi neuspjehu. Zato bi svaki terapeut morao znati predvidjeti moguće komplikacije, možebitno ih na vrijeme spriječiti, a ako se one i pojave, znati ih tretirati. Komplikacije u dentalnoj implantologiji mogu se podijeliti na kirurške i protetske komplikacije. Kirurške komplikacije mogu biti intraoperativne, rane postoperativne i kasne postoperativne komplikacije od kojih su najčešće različite vrste periimplantnih promjena. Protetske komplikacije najčešće su u vezi s nepovoljnim smjerom i lokalizacijom usatka, klimavošću i frakturom elemenata nadgradnje, frakturom mosnih konstrukcija, estetskom i funkcijskom komplikacijom, te gubitkom usatka. Neuspjeh u dentalnoj implantologiji, u najširem smislu, svakako je gubitak usatka iz bilo kojega razloga, ali i nezadovoljstvo pacijenta funkcijskim ili estetskim učinkom također dovodi do neuspjeha. U radu se prikazuju naša dosadašnja iskustva s komplikacijama, ali i neuspjesima pri uporabi različitih vrsta implantoloških sustava.